

کشمیر و بیداری اسلامی

کشمیر و بیداری اسلامی

عبدالاحسین کشمیری

بسمه تعالی

کشمیر متعلق به جهان اسلام است نه به کشورهای همجوار خود و مردم کشمیر ثابت کردند حاضرند تنها برای دین مبین اسلام هر نوع فداکاری از خود نشان بدهند نه اینکه فدای آرمان یک کشور، یک حزب، یک قبیله یا یک نژاد شوند و باید از این روحیه تجلیل و قدردانی بشود تا اینکه جامعه اسلامی کشمیر شکوفائی از خود نشان بدهد و بایستی کشمیر و فلسطین با یک دید و سیاست پشتیبانی شود.

کشمیر در سال ۱۳۲۰ میلادی برابر با ۶۹۹ شمسی توسط سلطان صدرالدین رنجن شاه و به رهبری سید عبدالرحمن شمس الدین موسوی بلبل شاه از تسلط کشور کفر خارج و به کشور اسلامی تبدیل گشت و تا زمان یوسف شاه چک آخرین پادشاه مسلمان کشمیر، کشور مستقل اسلامی بود، یعنی تا سال ۱۵۸۶ میلادی برابر با ۹۶۵ ش (سال نقض تعهد اکبر شاه مغول و دستگیری یوسف شاه چک در دربار اکبر شاه مغول)، بیش از دو قرن (۲۶۶ سال) کشمیر کشور اسلامی بود. تاریخ اشغال مجدد کشمیر در سال ۱۵۸۶ م برابر با ۹۶۵ ش آغاز شد و به ترتیب ذیل ادامه یافت:

الف: هند (دولتمردان مغول) ۱۶۶ سال کشمیر را اشغال کردند (۱۵۸۶ الی ۱۷۵۲).

ب: افغان ها، کشمیر را از دست دولتمردان مغول هند خارج ساخته و ۶۷ سال بر کشمیر حکومت

کردند (۱۷۵۲ الي ۱۸۱۹).

ج: سیک های پنجاب افغان ها را از کشمیر رانده و برای ۲۷ سال کشمیر را زیر سلطه خود قرار دادند (۱۸۱۹ الي ۱۸۴۶).

د: بعد از اشغال توسط سیک های پنجاب دوره استعمار انگلیس فرارسید. وقتی که انگلیس نتوانست بر کشمیر دست پیدا کند با تاجر دوگره جامو معامله کرده کشمیر را از دست سیک های پنجاب آزاد کرده به مبلغ ۷.۵ میلیون سکه رائج الوقت به تاجر دوگره های جامو فروخته شد و دوگرا برای ۱۰۱ سال بر کشمیر حکومت کردند (۱۸۴۶ الي ۱۹۴۷).

اینجا لازم می بینم مرثیه ای را اقبال لاهوری در این ضمیمه سروده است، نقل کنم:

باد صبا اگر به جـــــنوا گذر کنی

حرفی زما به مجلس اقوام باز گوی

دهقان و کشت و جوی و خیابان فروختند

قومی فروختند و چه ارزان فروختند

بدین ترتیب کشمیر به کالای سیاسی بین المللی تبدیل گشت. مردم انقلابی کشمیر که تلاش می کردند از این ننگ سیاسی نجات پیدا کنند، علیه نظام دیکتاتوری دوگرا قیام کردند و کاری به قیام مردم هند علیه استعمار انگلیس نداشتند. ولی بازیگران سیاسی قیمت آزادی هند و تأسیس پاکستان و سپس بنگلادیش را از مردم معصوم کشمیر می گیرند و کمتر در باره این موضوع حرفی زده می شود چون منفعت آن به اسلام و خود مردم کشمیر برمی گردد لذا تلاش می شود به هر نحوی این موضوع به فراموشی سپرده شود ولی بحمد [مرزبانان اسلام، کشمیر را از پیکر اسلام جدا ندیده اند بویژه امام راحل و امام حی حضرت امام خامنه ای].

مردم کشمیر از ۱۵۸۶ میلادی (سال نقض تعهد اکبر شاه مغول و دستگیری یوسف شاه چک در دربار اکبر شاه) بطور عموم و از سال ۱۹۳۱ میلادی بخصوص تاکنون در حال جنگ هستند یعنی بالغ بر چهار قرن در حال مبارزه هستند ولی رهبری امام گونه در این چهار قرن نصیب شان نشده است که بجای مزدور استعمار بودن خدمتگذار جامعه خود بویژه اسلام باشد.

هند و پاکستان بعنوان دو قدرت همجوار بازیگری سیاسی خود را در کشمیر فعال نگه داشته اند و در طرف این ۶۵ سال (از ۱۹۴۷ الي ۲۰۱۲) چه شعار ها و احزاب ها را بنیانگذاری کردند، بر کسی مخفی نیست که شرح کوتاه آن بشرح ذیل است:

هند تاکنون حدود یک میلیون نیروی ارتش را در کشمیر تحت اداره خود استخدام کرده است، برای مقابله با آن از سال ۱۹۸۷ پاکستان بالغ بر سی احزاب چریکی (۱) تشکیل داد که هند همه اینها را یکی یکی خاتمه یا غیر موثر ساخته است.

پاکستان در کنار احزاب چریکی یک اتحادیه (2) متشکل از احزاب سیاسی اصیل و ریشه دار یا نو پا را مورد حمایت و پشتیبانی قرار داد که طرفدار جدایی از هند و الحاق با پاکستان باشند و این اتحادیه در واقع طرح آمریکا بود که آقای اوکلی خالق آن بوده که اکنون استاد اکادمی دفاعی آمریکا است.

احزاب سیاسی کشمیر معمولاً طرفدار هند و یا طرفدار پاکستان هستند. احزاب طرفدار هند را مین ستریم پارتی (3) (mainstream) و احزاب طرفدار پاکستان را سپریتست پارتی (4) (Separatist) نامیده میشود.

در یکچنین فضا حرکت اصیل و اسلامی نمی تواند دوام بیارد تا اینکه جهان اسلام حرکت انقلابی مردم کشمیر را مثل حرکت فلسطین برسمیت بشناسد.

با این مقدمه باید به موضوع بیداری اسلامی و کشمیر بپردازم. مردم کشمیر طبعاً مذهب گرا هستند. حاضران بخاطر دینشان از جان و مال بگذرند ولی کسی به خواسته هایشان توجه نمی کند. مردم کشمیر همیشه برای قیام نظام اسلامی در کشمیر فکر و عمل از خود نشان داده اند که کمتر مورد استقبال جهان اسلام واقع شده است.

معمولاً مسئله کشمیر را به حادثه سوم جوئن ۱۹۴۷ میلادی نسبت داده میشود، روزی که شبه قاره هند انشعاب پیدا کرد و کشور پاکستان تاسیس شد. سپس بیست و دوم اکتوبر ۱۹۴۷ کشور نوپای پاکستان به کشور مستقل دارای تاریخ بالغ بر دو هزار ساله کشمیر طمع کرد و یورش برد و در نتیجه دیکتاتور حاکم بر کشمیر از هند استمداد کمک نظامی کرد و زمینه اشغال کشمیر فراهم شده و میان هند و پاکستان قدرت نمایی شروع شد. ولی دغدغه مردم کشمیر همیشه اسلام بوده نه خدمت به سران این کشورها.

مردم کشمیر در واقع همیشه بیداری اسلامی از خود نشان داده اند ولی بازی گران سیاسی در منطقه همیشه این واقعیت را مسخ نمودند.

بیداری اسلامی در کشمیر در سال ۱۹۳۱ میلادی آغاز شد، هنگامی که مردم علیه دیکتاتوری و نظام ضد اسلامی قیام کردند و بدن ترتیب ۱۳ جولای ۱۹۳۱ برابر با ۲۱ تیر ۱۳۱۰ ش قیام خونین مسلمانان کشمیر رقم خورد.

از سال ۱۹۳۱ میلادی تاکنون استعمارگرایان در قالب های مختلف تلاش می کنند که حرکت مردم انقلابی کشمیر را تغییر دهند و موفقیت هایی هم بدست آوردند.

دنیا مسئله کشمیر را بعنوان مناقشه سیاسی میان کشورهای هند، پاکستان و احياناً چین مطرح می کند که نیمی از واقعیت است و نیم دیگری که از آن چشم پوشی می شود تعلق آن به اسلام است یعنی مسئله

کشمیر متعلق به جهان اسلام است نه به پاکستان و هندوستان و چین، هر چند آن ها نیز به لحاظ سياسي طرف هاي قضيه هستند.

هندوستان و پاکستان بر سر کشمیر چهار بار جنگیده اند و هنگام اولین جنگ موضوع را به سازمان الملل ارجاع دادند و باوجود اینکه چندین قطعنامه بي ارزش بر سر این موضوع بتصویب رسید ولي نتیجه اي نداشت.

در سال ۱۹۴۹ میلادي سازمان الملل متحد دفتر نمایندگی خود را در کشمیر تحت نظارت هند و تحت نظارت پاکستان بنام "UNMOGIP" تاسیس کرده است که ۳۹ نمایندگان از ۹ کشور از جمله ۲ نماینده از کشور بلژیک ۳ نماینده از شیلی، ۶ نماینده از دانمارک، ۷ نماینده از فنلاند، ۵ نماینده از ایتالیا، ۵ نماینده از جمهوری کره، ۸ نماینده از سوئد و ۳ نماینده از ارگوتنه در هر دو بخش کشمیر انجام وظیفه می کنند. و احتمالاً این انجام وظیفه در انتظار روزي است که تمام هزینه آن را از مردم کشمیر مطالبه کند که نقشي در این بازی ندارند. و سازمان ملل متحد هم هیچوقت نخواست براي دفاع از مردم کشمیر جلو بیاید بلکه تنها به ریختن خون مسلمانان نظاره کرده و لذت می برد.

همچنین سازمان همکاری اسلامی مثل سازمان ملل متحد نتوانست نقش مثبتی نسبت به کشمیر ایفا کند هر چند در سال ۱۹۹۴ در تهران سازمان کنفرانس اسلامی گروه رابط متشکل از ۵ وزرای خارجه؛ پاکستان، ترکیه، آذربایجان، نیجریه و عربستان سعودی را تشکیل داد اما باز هم غیر از صدور اعلامیه ها، کمکی براي نهضت مردمی کشمیر حاصل نشد. نتوانستند حرکت جدی از خود نشان دهند. حداقل حرکت چریکی را که پاکستان شروع کرد آنرا متوقف سازد و هویت مردمی را حفظ کند. نقشی مثل نمایندگی سازمان ملل متحد براي کشمیر تحت اداره هند و کشمیر تحت اداره پاکستان ایفا کند. بی تردید مردم کشمیر بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، ایران را الگوی خود دانسته و بایستی در سازمان همکاری اسلامی، ایران اسلامی، که پایبندی خود به ارزشهای انسانی و اسلامی را باثبات رساند است کشمیر را نمایندگی کند.

پاکستان و هندوستان از سال ۱۹۴۷ تا ۱۹۹۹ بر سر کشمیر چهار بار (۵) جنگیدند که هیچ یکی نتوانست موج انقلابی در میان مردم ایجاد کند زیرا هر کدام قدرت نمایی دو کشور بوده است. البته بعد از پیروزی انقلاب اسلامی ایران در کشمیر موج انقلابی بوجود آمد و مردم کشمیر از ایران اسلامی الگو گرفته و غیرت دینی خود بنمایش گذاشتند.

در سال ۱۹۸۶ میلادي موج انقلابی همچون موج بیداری اسلامی که اکنون در کشورهای عربی مشاهده می کنیم در کشمیر به اوج خود رسید و احزاب اسلام گرا پیش گام شده راه های مسالمت آمیز جمهوری و مردم سالاری را در پیش گرفتند و در انتخابات حضور پیدا کردند ولي علاوه بر خیانت های دولت حاکم متأسفانه این حرکت با رهبری پاکستان قربانی خشونت شد و موج مردمی کشمیر را به حرکت چریکی تبدیل کردند و بطور نا آگاه مردم کشمیر با شعار های اسلامی از ایده های اسلامی فاصله گرفتند و تاکنون بالغ بر

یکصد هزار مسلمان قربانی این نا عاقبت اندیشی مدیران این نهضت شدند. و لذا باید رنگ اسلامی و هویت اسلامی برای مسئله کشمیر بتواند هم راه خون ریزی مظلومان را مسدود سازد و هم استقلال و امنیت را به منطقه برگرداند و این وظیفه سازمان همکاری اسلامی بویژه نظام مقدس اسلامی جمهوری ایران، که پرچمدار بیداری اسلامی در جهان اسلام است، می باشد، که طبق طرح امام خمینی رضوان الله تعالی علیه، مسئله فلسطین و مسئله کشمیر را صدر مسائل جهان اسلام قرار بدهد.

پاکستان چون نسبت به کشمیر طرف است و مثل هند و چین بحساب می آید لذا نمی تواند سخنگو یا ناظر کشمیر باشد در حالی که سازمان همکاری اسلامی چنین روال را در پیش گرفته است.

اینکه مسئله کشمیر مسئله اسلام عنوان شد ضمن اینکه یک واقعیت است، دارای پشتوانه دیدگاه جهان بینی بنیانگذار انقلاب اسلامی حضرت امام خمینی رضوان الله تعالی علیه نیز است که در سال ۱۹۶۵ میلادی در نجف مسئله کشمیر را در کنار مسئله فلسطین قرار داده آنرا بعنوان یک مسئله اسلامی یاد کرده اند.

امام راحل طی سخنان خود تحت عنوان وظیفه سران ممالک اسلامی و مسئولیت علما در معرفی برنامه های اسلام در نجف اشرف در مسجد شیخ انصاری مورخ ۱۴ نوامبر ۱۹۶۵ میلادی برابر با ۲۳ آبان ۱۹۴۴ اعلام داشتند:

"... در کلمه توحید که مشترک بین همه است، در مصالح اسلامی که مشترک بین همه است با هم توحید کلمه کنند. اگر اینها توحید کلمه کنند، دیگر یهود به فلسطین طمع نمی کند؛ دیگر هندو به کشمیر طمع نمی کند. این برای این است که نمی گذارند شما متحد بشوید. بدانند آنها - می دانند هم - دستهایی که می خواهند منابع شما را از دستتان بگیرند، می خواهند ثروت شما را به رایگان ببرند، می خواهند ذخایر تحت الارضی و فوق الارضی شما را به یغما ببرند، آنها نمی گذارند که عراق و ایران با هم متحد بشود؛ ایران و مصر با هم متحد بشود؛ ترکیه و ایران با هم متحد بشود؛ همه شان با هم وحدت کلمه پیدا کنند. نخواهند گذاشت ولی شما تکلیفتان این نیست؛ رؤسا تکلیفتان این است که بنشینند با هم تفاهم کنند، حدود و ثغور خودشان را حفظ کنند، هر کدام حدود و ثغورشان محفوظ، لکن آن دشمن خارجی که به شما اینقدر ضرر وارد می کند در مقابل او توحید کلمه کنید. اگر توحید کلمه نکنید، یک مشت یهودی دزد در فلسطین است، بیش از یک میلیون از مسلمین را ده سال، بیشتر از ده سال است که متفرق کرده اند و ممالک اسلامی نشسته اند با هم عزا گرفته اند، اگر توحید کلمه باشد چطور می توانند اینها، این یک مشت یهود دزد، چطور می توانند فلسطین شما را از دستتان بگیرند و مسلمین را از فلسطین بیرون کنند و نتوانید هیچ کار بکنید؟ اگر توحید کلمه کنید، چطور هندوی بدبخت می تواند کشمیر عزیز را از ما بگیرد و از مسلمین بگیرد و هیچ کاری از آنها نیاید؟

اینها مطالبی است که جزو واضحات است منتها تذکر لازم است.... "

همچنین حضرت امام خامنه ای حدود هفتاد نوبت طی مناسبت های مهم و کلیدی طی دوره امامت و رهبری

شان از مظلومیت کشمیر سخن به میان آورده و فریاد ها سر داده اند که همان فریاد های اسلامی است که از امام نور انتظار می رود.

در یک جمع بندی کلی باید عرض کنم که کشمیر متعلق به جهان اسلام است نه به کشورهای همجوار خود و مردم کشمیر ثابت کرده اند حاضرند تنها برای دین مبین اسلام هر نوع فداکاری از خود نشان بدهند نه اینکه فدای آرمان یک کشور، یک حزب، یک قبیله یا یک نژاد شوند و باید از این روحیه تجلیل و قدردانی بشود تا اینکه جامعه اسلامی کشمیر شکوفائی از خود نشان بدهند و بایستی کشمیر و فلسطین با یک دید و سیاست پشتیبانی شود.

پاورقی:

-
- (1): ۱. حزب المجاهدین
 ۲. لشکر طیبه
 ۳. جیش محمد
 ۴. حرکت الجهاد اسلامی
 ۵. البدر
 ۶. حرکت المجاهدین
 ۷. البرق
 ۸. الفاران
 ۹. الجهاد
 ۱۰. الجهاد فورس
 ۱۱. المجاهد فورس
 ۱۲. المصطفی لبریشن آرمی
 ۱۳. العمر مجاهدین
 ۱۴. اخوان المجاهدین
 ۱۵. اسلامی انقلابی محاذ
 ۱۶. جمعیت طلاب اسلامی
 ۱۷. اسلامک سٹوڈنٹس لیگ
 ۱۸. جمعیت المجاهدین
 ۱۹. نیشنل لبریشن آرمی
 ۲۰. سٹوڈنٹس لبریشن فرنٹ
 ۲۱. محاذ آزادی
 ۲۲. مسلم مجاهدین

۲۳. تحریک جہاد اسلامی
۲۴. تحریک مجاہدین
۲۵. پاسبان اسلام
۲۶. حزب المجاہدین
۲۷. حزب ا
۲۸. الفتح
۲۹. حرکت الانصار
۳۰. جموں و کشمیر لبریشن فرنٹ وغیرہ

- (2): ۱۰. جماعت اسلامی
- ۲ عوامی ایکشن کمیٹی
- ۳ اتحاد المسلمین
- ۴ مسلم کا نفرنس
- ۵ پیپلز کا نفرنس
- ۶ لبریشن فرنٹ
- ۷ پیپلز لیگ
- ۸ ایمپلائز فیڈریشن
- ۹ انجمن شرعی شیعان
- ۱۰ انجمن تبلیغ الاسلام
- ۱۱ انجمن اوقاف جامعہ مسجد
- ۱۲ لبریشن کونسل
- ۱۳ جمعیت اہل حدیث
- ۱۴ کشمیر بزم توحید
- ۱۵ جمعیت ہمدانیہ
- ۱۶ پلٹکل کا نفرنس
- ۱۷ تحریک حریت کشمیر
- ۱۸ جمعیت علماء اسلام
- ۱۹ مسلم خواتین مرکز
- ۲۰ جموں و کشمیر ہیومن رائٹس کمیٹی
- ۲۱ پیپلز بيسک پروٹکشن کمیٹی
- ۲۲ ایمپلائز فیڈریشن
- ۲۳ اسلامک سٹیوڈنٹس لیگ
- ۲۴ اسلامک سٹیوڈنٹس سرکل
- ۲۵ اوقاف جامعہ مسجد

(3):۱. نیشنل کانفرنس (کنفرانس ملی)

۲. کانگریس (کنگرہ)

۳. پیپلز ڈیموکریٹک پارٹی

۴. پیپلز ڈیمو کریٹک فورم

۵. کمیونسٹ پارٹی آف انڈیا مارکسیست

۶. کمیونسٹ پارٹی آف انڈیا

۷. سوشلسٹ ڈیموکریٹک پارٹی

۸. عوامی نیشنل کانفرنس

۹. جے جے ڈیموکریٹک فورم

۱۰. ہندو ویلفیر سوسائٹی

(4):۱. عوامی ایکشن کمیٹی

۲. انجمن شرعی شیعہ

۳. جماعت اسلامی

۴. جمعیت اہل حدیث

۵. تحریک حریت کشمیر

۶. اتحاد المسلمین

۷. ڈیمو کریٹک فریڈم پارٹی

۸. لبریشن فرنٹ

۹. پیپلز کانفرنس

۱۰. پیپلز کانفرنس

۱۱. دختران ملت

۱۲. ماس مومنٹ

۱۳. مسلم خواتین مرکز

۱۴. محاذ آزادی

۱۵. ڈیموکریٹک لبریشن پارٹی

۱۶. مسلم کانفرنس

۱۷. ڈیموکریٹک پولیٹیکل مومنٹ

۱۸. نیشنل فرنٹ

۱۹. پیپلز لیگ

۲۰. نیشنل پیپلز پارٹی

- ۲۱. سالویشن مومنٽ
- ۲۲. تحریک وحدت اسلامی
- ۲۳. لبریشن فرنٽ ۲
- ۲۴. اسلامک سٽوڊنٽس لیگ
- ۲۵. امت اسلامی
- ۲۶. پیپلز پلٽکل پارٽی
- ۲۷. تحریک نفاذ شریعت

(5): ۱۹۷۱، ۱۹۶۵، ۱۹۴۷ و ۱۹۹۹